

مروری بر تحقیقات انجام شده در رابطه با آمایش و مدیریت زمین در مناطق شهری و روستایی در دو دهه اخیر (مطالعه موردی: چین)

حسین صالحی

دانشجوی کارشناسی ارشد آمایش سرزمین، دانشکده جغرافیا و
جهانگردی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

info@juventus.ir

چکیده

سطح شهرنشینی در چین در سال ۲۰۱۱ از مرز پنجاه درصد عبور کرد. در حال حاضر، ساختار دوگانه شهری-روستایی در این کشور به چشم می خورد. با توجه به مدیریت دوگانه شهری-روستایی، بسیاری از مشکلات در روند شهرنشینی در فصل مشترک میان زندگی شهری و روستایی دیده می شود. این مقاله به طور خلاصه به دستاوردهای مربوط به آمایش و مدیریت زمین و فصل مشترک چینی های شهر نشین و روستا نشین در دو دهه گذشته، می پردازد. در این مقاله، مورد مطالعه از سه جنبه شناختی، روش و برنامه ریزی فضا معرفی شده و در رابطه با دستاوردهای مختلف آمایش زمین در نقاط در حال ساخت و ساز و بدون ساخت و ساز، به بحث در آن، پرداخته شده است. همچنین، این مقاله به تشریح تحقیقات در مدیریت زمین پرداخته و به فرآیندهای و مشکلات اصلی جاری اشاره می نماید. در نهایت، این مقاله انتظار و دورنمای مطالعه در آینده را پیشنهاد می دهد.

واژه های کلیدی: ساختار دوگانه شهری-روستایی، مناطق مشترک شهری و روستایی، آمایش زمین، مدیریت زمین؛

مقدمه

شهرنشینی یک دوره رشد سریع را پس از ۴۷ سال، داشته است. در سال ۲۰۰۰، نرخ شهرنشینی در چین با ۳۶/۲٪ افزایش به ۴۶۰ میلیون جمعیت شهری رسیده است. شهرنشینی با نرخی به میزان ۴۷/۵٪ رشد در سال ۲۰۱۰ به جمعیت شهری در حدود ۶۳۰ میلیون نفر رسیده است. شهرنشینی سریع موجب وضعیت خرده-سلامتی و غیرقابل تغییر در ساختار دوگانه شهری-روستایی می گردد. موانع سخت مانند ثبت نام خانوار شهری و روستایی، سیستم گردش زمین یک برابر، شکست مکانیسم بازار، شکاف میان توسعه شهری و روستایی را گسترش می دهد. به عنوان منطقه